

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Tornem al segle XX?

Sense polítics exemplars i institucions renovades no sortirem del pou

Vint-i-quatre anys després que el poble andorrà es donés una Constitució moderna, Andorra viu instal·lada en el desconcert i a un pas del desgavell.

La ciutadania mira al futur i no veu res, ni un projecte que organitzi el país ni uns líders que siguin capaços d'assenyalar un camí per agafar per anar endavant.

Pensàvem haver deixat enrere el segle XX andorrà i anar avançant en el segle XXI cap al progrés i una millor justícia social, però han tornat les forces que aspiren a fer marxa enrere. Són les forces conservadores que, sota la pinça liberal-populista, embolcallades en el color taronja, van arribar el 2011 sense un projecte de futur viable. Havien de fer fora el Govern que jo encapçalava perquè era un "accident de la història". Aquest era tot el seu programa.

Al capdavant no els importava el futur del país. Estem veient que no els importa ni el present. Només es tractava i es tracta de recuperar privilegis i prebendes.

Després d'una primera legislatura d'arrogàncies i enganys, en les eleccions de l'1 de març del 2015 van aconseguir mantenir els quinze vots de majoria al Consell General amb un 37,03% dels vots.

La seva posició no s'assenta pas en la capacitat de plantejar raons sinó en l'habilitat de dibuixar sentiments i transmetre'ls embolcallats en senzilles mitges veritats i algunes poderoses mentides.

Tant se val que les seves sonsonies siguin contradictòries entre elles, en funció de l'indret on es formulin. Fa uns mesos el Brexit no havia d'afectar el curs de les negociacions de l'acord d'associació d'Andorra amb la Unió Europea. Així ho declaraven el ministre Saboya i el cap de Govern. Ara Toni Martí declara el contrari i es queda tan ample.

Cal un nou pacte basat en la integritat, la transparència i la vocació de servei

Tal com raja i pel broc gros han anat construint una mena de realitat virtual. No toquen de peus a terra i pretenen que la resta de ciutadanes i ciutadans ens empassem sense dir res tots els sopars de duro que ens expliquen els dimecres i els dijous.

Això sí, que ningú, ni els consellers generals de l'oposició, gosi controlar-los.

Portem mesos amb un continuat reguitzell d'escàndols protagonitzats per membres emponents de DA i aquí no passa res.

L'instint de resistir està agreujant el problema. Per això convindria que fóssim valents, reconèixer que així no podem seguir i començar una reforma en profunditat del nostre sistema polític i institucional.

Els liberals-conservadors de DA han exigit als treballadors que s'oblidin de la idea de te-

nir una feina per a tota la vida i d'una còmoda jubilació i als funcionaris els demanen de pensar en la rendibilitat econòmica –no pas social– dels serveis que presten.

Per això resulta incompreensible que els governants que demanen sacrificis als seus representats no estiguin disposats, en justa correspondència, a canviar radicalment la seva manera de fer.

És ben evident que sense uns polítics exemplars i unes institucions renovades no sortirem del pou.

Si volem evitar un espetec social s'acosta l'hora de proposar a la ciutadania un nou pacte polític, un nou contracte.

No cal dir que els elements centrals d'aquest pacte han de ser la integritat, la transparència i la vocació de servei a la ciutadania.

Un pacte que ha de ser transversal, amb voluntat de reunir tradició i futur, per fer fora els mals que avui corsequen el Govern: l'opacitat, el rebuig de retre comptes al Consell General, la perspectiva del curt termini i l'aïllament.

Abans de les properes eleccions el Consell General hauria d'encomanar una "auditoria democràtica", amb la vista posada al nord, això sí.

Segur que si deixéssim d'emmirallar-nos en Madrid i ens comparéssim amb altres països europeus aprendríem moltes coses i potser podríem importar bones pràctiques i millors funcionaments institucionals.